

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. Разград, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова

при участието на секретаря Светлана Л. Илиева
като разгледа докладваното от Анелия М. Йорданова Гражданско дело № 20213300100100 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от Х. Г. Г., с която същият предявява обективно съединени иски против ответниците „Би-Юник“ООД, гр.Разград и физическите лица Ф. И. Ф., И. Ф. И., Е. А. Ф. и Н. П. Т. с правно основание чл. 95 и сл. от ЗАПСП, за заплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в общ размер на 10 000 лв. С поправена искова молба с вх. № 840 от 04.03.2022 година и поправена искова молба вх. № 1935 от 16. 05. 2022 г. , ищецът предявява съединени иски против ответниците „Би Юник“ООД, гр.Разград и физическите лица Ф. И. Ф., И. Ф. И., Е. А. Ф. и Н. П. Т. с правно основание чл.95 и сл. от ЗАПСП, за солидарно заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди от неправомерно използване без съгласието на техния автор и без отчисляване на възнаграждение по чл. 19 ЗАПСП на общо 150 бр. произведения, от които 129 бр. дизайни /колажи/, 2 бр. дизайни /графично оформени художествено-стилизирани изображения и 19 бр. фотографии, както следва:

Имуществени вреди в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляващи разходи по събиране на доказателства /разходи за гориво, разходи за вход и платен престой при съответните търговски обекти, разходи за закупуване на копираните произведения/ за периода от 23.09.2016 г. до 15.01.2021 г. ; Имуществени вреди в размер на 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева, произхождащи от факта, че ответниците са използвали посочените произведения, без да му отчисляват възнаграждение /съгласно чл. 19 от ЗАПСП/, за периода от 23.09.2016 г. до 15.01.2021 г. ; Имуществени вреди в размер на 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева, представляващи пропуснати ползи следствие на това, че ответниците са възпроизвеждали и продавали в търговски количества копия на неговите произведения, при което са генерирали парични потоци, които не са им се следвали -т.е. вместо той да продава своите произведения и те да му носят приходи в пълен размер /100%

от цената на едро или дребно за всяко едно възпроизведено копие/, въпросните приходи са били усвоявани от ответниците, за периода от 23.09.2016 г. до 15.01.2021 г. ; Неимуществени вреди в размер на 300 /триста/ лева, изразяващи се в душевни болки и страдания породени от факта, че през 2018 г. и 2019 г. се наложило последователно да замрази дейността на двете създадени и управлявани от него дружества /Стелиса Прототайп ЕООД и МАГНИТНО ЕООД/ поради недостиг на парични потоци, с които да мога да подсигурия тяхното функциониране напред във времето, за периода от 01.01.2020 г. до 15.01.2021 г. ; Неимуществени вреди в размер на 300 /триста/ лева, изразяващи се в душевни болки и страдания, следствие нарушаване правата му по чл. 15, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗАПСП от страна на ответниците. Вместо да посочат неговото име, псевдоним или идентифициращ знак върху възпроизведените копия, ответниците са слагали техни такива, по този начин представяйки себе си за автори на произведенията. Последното било изключително обидно за него като автор, още повече когато с цел да бъде засегнат дори по-силно, на гърба на голяма част от произведенията е бил вмъкнат и текст „Time to pay back" /преведено на български „Време за разплата"/, за периода от 23.09.2016 г. до 15.01.2021 г. ; Неимуществени вреди в размер на 50 /петдесет/ лева, изразяващи се в душевни болки и страдания вследствие на това, че заради ответниците бил принуден за пореден път да сезира съда, чудейки се как да обезпечи непредвидените разходи, които неминуемо съпровождат това действие, за периода от 15.01.2021 г. до влизане в сила на окончателно решение по настоящия граждански спор.

В исковата молба ищецът твърди, че с ответниците Ф. Ф. и Е. Ф., както и с техния син И. И. се познава от около 20 години, а с ответницата Н. Т. от времето когато с Ф. Ф. създали дружеството „Би-Юник" ООД. По ред причини, три години след създаването му, той напуснал дружеството/в края на 2013 г., прехвърляйки всички свои дялове на Е. Ф.. След като напускането създал ново дружество, с идентична на старото дейност/дизайн и производство на магнитни сувенири/. Докато с Ф. били съдружници в „Би - Юник" ООД в периода/2010 - 2013 г./, той създал голям брой произведения /обекти по смисъла на ч. 3, ал. 1 т. 5 и т. 7 от ЗАПСП/, представляващи дизайни /колажи/ и фотографии, служещи за изработката на сувенири. В посочения горе период не е подписвал договор нито с Ф., нито с фирма „Би - Юник" ООД, нито с други трети физически или юридически лица, чрез който договор да дава съгласието си за използване на създадените от него произведения без да получава възнаграждение. Договор, който да урежда въпроси относно използването на създадените от него произведения не е подписан нито с Ф.и , като физически лица, нито с дружеството ответник и в периода след като напуснал същото. При напускане на дружеството прехвърлил дружествените си дялове на Е. Ф.. Напускането на „Би - Юник" ООД и създаването на ново дружество, в което бил едноличен собственик на капитала, респективно превръщайки го в пряк пазарен конкурент на Ф.и, довели до това, отношенията между тях да се влошат силно. Създал фирма „Стелиса Прототайп" ЕООД, ЕИК 202793406, като се фокусирал върху създаването на нови авторски произведения /предимно колажи и фотографии/. В тази връзка, около средата на 2014 г. създал поредица от колажи, които използвал за изработването на магнитни сувенири във формата на правоъгълник, елипса и

прилеп. Посочените горе магнити първо били изработвани така, че отпечатаното изображение /авторския колаж/ се залепвало върху подложка, представляваща цяло парче магнитно фолио, във съответната форма /правоъгълник, елипса, прилеп/. След консултация със служител на печатницата, в която първоначално поръчвал изработката на магнитите от магнитно фолио, през месец август 2014 г. променил технологията на въпросните магнити, като вместо магнитно фолио - за основа на отпечатаните колажи, започнал да използва мукава, а от м.април 2015г. такава от бирен картон, който станал окончателен вариант за основа на магнитните сувенири, за изработката на които използвал създадените от него колажи. Около година след като започнал да произвежда магнитни сувенири по описания начин, отпечатани на основа от бирен картон, установил, че Ф. и Е. Ф.и са започнали да произвеждат по репрографски начин, респективно да разпространяват /продават/ в търговската мрежа на страната, копия на неговите произведения.

Ищецът твърди, че Ф.и са изработили /най-вероятно в домашни условия/ файл, за който в последствие са навели твърдения, че са получили от него на 19.04.2014 г. посредством „ftp“ връзка.

За създаването на въпросния файл с име „Velikdenl.cdr“ Ф.и са използвали поредица /общо 148 на брой/ от изображения на негови произведения и на такива, изготвени най-вероятно от самите ответници. В тази връзка 90 бр. от използваните за създаване на файла „Velikdenl.cdr“ изображения на негови произведения са такива, които представляват сканирани копия на произведения от него оригинали, 44 бр. от изображенията на произведения са такива, които Ф.и са придобили чрез нерегламентиран достъп до негов ftp сървър, където същите били качени качени за съхранение през 2015 г. , а 1 бр. от изображенията е взето от снимков файл, който представлява изготвен от него каталог от негови изделия, разработени за Бачковки манастир - съответно въпросното изображение съдържа поставен от воден знак на фирма „Стелиса Прототайп“ ЕООД, който воден знак Ф.и очевидно не са видели и не са взели предвид, когато са използвали това произведение. С цел да събере доказателства относно вредоносните действия на бившия си съдружник и неговата съпруга, на 23.09.2016 г. предприел еднодневно пътуване из страната. Маршрутът включвал дестинации, на територията на които вече имал потвърдена информация, че Ф.и разпространяват копия на неговите авторски произведения. Успял да закупи 16 броя от копията на произведенията, които счита за свои и които били създадени от Ф.и без допитване до него, съответно без знанието и съгласието му. На гърба на произвежданите и разпространявани от тях и представляващи копия на негови произведения, вместо да е посочен автора на същите, бил вмъкнат текста „Time to pay back“, което на български език се превежда като „Време за разплата“. Ф.и не посочвали никъде, че той е автор на колажите, но на опаковките на разпространяваните от тях копия били поставили етикети, съдържащи информация за връзка с фирма „Би - Юник“ ООД - т.е. представяли неговите произведения като техни такива. По случая сезирал РП - Разград, но срещу Ф. и Е. Ф.и не било образувано досъдебно производство, тъй като спора бил с гражданско-правен характер. И след 2017г. Ф.и продължили да копират и разпространяват негови авторски произведения, без дадено

съгласие. В края на 2016 г. началото на 2017 г., ответниците И. Ф. и Н. Т. станали съдружници на Ф.и в „Би - Юник" ООД, след като закупили част от фирмените дялове на последните. Твърди, че тези нови съдружници са били наясно, че в „Би - Юник" ООД се произвеждат произведения, представляващи обект на права по смисъла на ЗАПСП, не са предприели мерки по прекратяване на въпросната дейност, а точно обратното - взели са участие в производството на посочените магнитни сувенири. Генерираните от Ф. и Е. Ф. приходи, в качеството им на физически лица, както и тези от юридическото лице „Би - Юник" ООД приходи, също следва да бъдат установени допълнително, понеже има данни, че посочените лица са извършвали продажби на копираните авторски произведения, без да декларират всички парични постъпления от тези продажби. С цел събиране на допълнителни доказателства ищецът предприел през 2020г. още 4 пътувания из страната, на 3 от които бил придружен от трето лице. През 2016г. събрал доказателства /изработени и разпространени от Ф.и магнитни сувенири, копия на негови произведения/ от гр. Разград, гр. Русе, гр. Плевен и гр. Ловеч, съответно през 2020 г. събрах доказателства от гр. Ловеч /отново/, гр. Разград /отново/, нос Калиакра, Дряновски манастир, Белоградчишки скали и гр. Трън. Представя към исковата молба в цифров вариант, на цифров носител сканирани копия на техните оригинали /закупени магнитни сувенири и издадени касови бележки/ и поредица от снимкови файлове, направени от него и семейния му партньор, при посещаването на търговските обекти, от които са закупени съответните магнитни сувенири. Сочи, че ответниците са използвали без негово позволение общо 47 /четиридесет и седем/ произведения, на които е автор. Същите представляват дизайни /колажи/ и фотографии /снимки/, като уточнява следното: 37 от произведенията представляват дизайни /художествени колажи, съставени от изображения на различни дестинации, с добавени към тях текст и ефекти/. Тези дизайни са изработени от него с помощта на техническо оборудване /хардуер и софтуер/, с което той разполага и с което е компетентен да работи. Имал съответните образование и умения, позволяващи му да създава авторски произведения на изобразителното изкуство, приложното изкуство, дизайна, фотографски произведения и т.н., а 10 от тях представляват фотографии/снимки/ Отново подчертава, че по какъвто и да било начин не е давал разрешение на ответниците да използват и разпространяват същите в търговски количества с цел печалба. Прилага към последната уточнителна искова молба осем разпечатки формат А4, съдържащи подробен списък на създадените от него авторски произведения, на които с имена „Фиг. 1 - 37", са колажите и дизайните, на които счита, че е автор, а с имена „Изображение 1 -10", съответно снимките.

Ответникът „БИ-ЮНИК" ООД сочи в отговора на исковата молба, че искът е неоснователен. Относно към момента на създаване на дружеството, ищецът Х. Г. бил служител в ЕТ „РОССА - Росен Русев" град Разград, където задължението му било да изработва дизайни за сувенири. След създаване на дружествотоответник, чието име било избрано именно от ищеца започнала дейността по създаване на сувенири, на първо време това били така наречените плочки и меки рамки за Гърция и зимните курорти, след което и изработката на всички останали магнитни сувенири от „МДФ" и шперплат, като станало ясно ,че част от идеите на ищеца са заимствени от бившия му работодател Росен Русев.По

искане на Ф. Ф. била регистрирана търговската марка на фирмата „Би-Юник" ООД, което станало факт със свидетелство за регистрация на марка номер 80010 от 04.04.2012г. След това били регистрирани и около 30 на брой артикули, различни от другите производители, като със средства на съдружника Ф. Ф. били регистрирани на името на дружеството 26 броя магнитни сувенири, за което на „Би-Юник" ООД е издадено свидетелство (1 9) BG (11) 7791 от 11.04.2013г. Регистрацията била извършена чрез представителя по интелектуална собственост „Варна Бриз Патент" с Булстат: 103704231. През месец април 2013г. „Би-Юник" ООД закупило от Янко Янев-известен български художник правата на 30 броя нарисувани от него картини, които да използват за производството на магнитни сувенири във фирма „Би-Юник" ООД. Почти до края на третата година от съдружието между Ф. и ищеца Г. били изработени всички дизайни за сувенири, с които е работила и все още работи фирма „Би-Юник" ООД, включително и описаните от последния в исковата молба под номера: фиг. 31, фиг.32, фиг. 33, фиг. 34, фиг. 35, фиг. 36 и фиг. 37. Всички тези дизайни са правени в изпълнение на поетите задължение от Х. Г. при учредяване на дружеството, като при подбора също участвал Ф., по отношение на общия изглед и надписите. Нито един дизайн не е пускан за печат без одобрението на Ф., на който се е налагало да променя местата на надписи, цветовото оформление и други елементи. Ето защо дизайните са създадени от двамата по повод дейността на дружеството и не са обект на авторско право с носител Х. Г.. Всички дизайни са създавани от „Би-Юник" ООД и са използвани за изработка на магнитни сувенири. През посочения период Х. Г. бил единствен управител на „Би-Юник" ООД и за целия период бил осигуряван надлежно. Дизайните били създавани на служебен компютър на дружеството. След приключване на участието на ищеца Х. Г. в „Би-Юник" , била постигната договорка между Ф. и Г. служебният компютър на дружеството да остане при него и той да продължи да изработва дизайни за „Би-Юник" ООД. В последствие, когато служебния компютър бил предаден от Г. на Ф., няколко месеца след прехвърлянето на дяловете му към Е. Ф., Ф., разбрал, че Г. е ползвал снимки от интернет и от базата на Росен Русев, която взел при напускането си от ЕТ „РОССА -Росен Русев" с флашка. Снимки имало от периода 2006-та до 2013-та година. През 2012г. и 2013г. лично Ф. обикалял различни дестинации, както морски, така и от вътрешността на страната и лично правил снимки с личния си телефон и със закупения служебен фотоапарат Nikon, който все още е наличен в дружеството. Тези снимки предоставил на Г. за изработка на магнитни сувенири. Ф. твърди, че е автор на снимките и част от тях са използвани за изработването на сувенири от дружеството. Преди напускането на Г. от дружеството, по негово желание, тъй като имал намерение да работи в чужбина, управителят, новият съдружник и ищецът обсъдили всичко свързано с дейността до момента, дяловете, сумите, наличните активи, изработените до момента дизайни на сувенири и всичко, за което той трябвало да получи сума, за да прехвърли дяловете си от „Би-Юник" ООД на Е. Ф.. Ищецът приел да прехвърли дяловете си срещу 15 000 лева. Разговорът бил проведен, след като счетоводството на дружество предоставили справка за активите към 31.12.2012 г. Била постигната договорка, че при никакви обстоятелства Х. Г. няма да прави дизайни и/или магнитни сувенири нито за себе си, нито за друг/и (фирми и/или физически лица), защото в такъв случай няма никакъв

смисъл да му се плаща дял и да се появят конкуренти на пазара. Договорили и изработката на дизайни за евтини магнитни сувенири под формата на карта, елипса, плочка и прилеп за всички дестилации, с които работят в България, плюс още около десетина нови дизайна. Х. Г. поел ангажимент и да обучи нов дизайнер за фирма „Би-Юник“ ООД, както и да прави всичко необходимо за дейността на фирмата за срок от една година. За всичко описано по-горе ищецът прие да получи сумата от 5 000 лева като авансов хонорар за описаната една година. Така общо договорената сума станала 20 000 лева. Ищецът бил съгласен с получаването на същата, но поради опасение за заплащане на данък поискал в договора за продажба на дяловете му да се запише сума от 1 000 лв., както и било сторено в същия. Договорената обща сума от 20 000.00 лева Х. Г. получил на два пъти в брой. Първите 10 000 лева му били предадени един или два дена преди подписването при нотариуса на 07 или 08 октомври 2013г. в купюри по 100 лева. Вторите 10 000 лева му били предадени от Фиилипови в деня на подписването - 09.10.2013г., като сумата му е броена в две пачки от по 100 банкноти по 50.00 лева. И двете суми Г. внесъл в „Банка ДСК“ ЕАД. Служебният компютър на „Би-Юник“ ООД с всички налични файлове останал при Г. за да може да прави нещата по поетите ангажименти за следващата една година. Последвали месеци, през които управителя на дружеството трудно успявал да накара ищеца да изпълни договорките им. Узнали, че си е направил фирма на втория или третия месец от излизането му от „Би Юник“, с наименование „Стелиса прототайп“ и е започнал да прави магнитни сувенири. Тъй като доста време ищецът се забавил с поисканите от ответното дружество н карта, елипса, плочка и прилеп, управителят започнал да ходи при него през ден и да настоява той да ги изработи. На 19.04.2014/деветнадесети април две хиляди и четиринадесета/ година Х. Г. изпрати от имейл адрес: office@stellisaprototype.com писмо, към което беше прикачил разрешение за достъп до негов сървър, на който беше качен файла Velikdenl.cdr, съдържащ 146/сто четиридесет и шест/ дизайна за сувенири. След това започнал да подава на няколко дена по едно - две готови неща и така влезли във втората половина на 2014г. В последствие станало още по - трудно и бавно нещата. Ф. ходел през няколко дена и получава по няколко готови артикула, които му били записвани на флашка, налагало се преработване на цветовете, надписи и изображения, защото не му харесвали, като преработките касаеха цветовете, надписи и изображения. До края на 2014г. дружеството в лицето на Ф. получило повечето договорени и платени авансово на Г. дизайни, които били направени от снимковия материал, намиращ се в служебния компютър, изтеглени снимки от интернет и направените от управителя снимки със служебния до преди това фотоапарат „Nikon“. Налагало се връщане на дизайните за преработка на ищеца, според който уговорката им била изтекла и той предал на Ф. служебния компютър. Последният файл, предаден от ищеца бил готов за печат, но все още бавел с файла за щанциране (изрязване). Въпросният файл имал гръб с разположен на него надпис на английски език „time to pay Back“(време за разплата). Това бил и първия файл който дружеството отпечатало в последствие през следващата година. Освен, че не изпълнил уговореното да прави всичко необходимо за период от една година за дружеството, ищецът Х. Г. не обучил дизайнер за „Би-Юник“ ООД. Наложило се управителят да ангажира фриленсър от София да довърши липсващите дизайни, за който

платил допълнително. Не предоставил и файловете за щанциране, които Ф. лично изработил. Оказало се, че доста неща са изтрети от хард диска на служебния компютър и то съвсем нарочно и съзнателно, включително и договорените и платени карта, елипса, плочка и прилеп. През цялата 2014 г. Ф. разговарял с клиенти на дружеството и им заявих какво да очакват. Бях направил прототипи на листи формат А4. Хората го питали постоянно какво става, и кога ще са готови сувенирите. Така до началото на 2015г. когато някой му се обадил и му казал, че бившия му вече съдружник Г. им е предлагал същите неща и го питали за евентуално тяхно събиране. Първите плочки, елипси, карти и прилепи дружеството изработвало от „МДФ“, както работело дотогава дружеството, а в последствие започнал да поръчва в печатницата във Варна. Там вече се правели от бирен картон и се щанцирали. Формите плочка, елипса, карта и прилеп не са авторска идея на Х. Г., тъй като вече имало на пазара сувенири в тези форми. Всички такива сувенири се правят чрез щанциране, поради което това не е авторска идея на ищеца Х. Г.. По този начин се изработвали сувенирите на няколко други фирми, една от тях е „Уникарт“ от град София и то много преди договорките с Г.. Това бил единствения начин да се постигне ниска цена на изделието, каквато всъщност Ф. търсел, защото последните две години всички клиенти искали евтини магнитни сувенири. Предвид горното счита, че процесните дизайни и снимки не са обект на авторското право по смисъла на чл.3 от ЗАПСП, тъй като не попадат в предметния обхват на закона, алтернативно, тъй като не са нови, в тях няма творческа идея и дейност, а само са преправени достъпни в Интернет снимки, и вероятно са ползвани някои снимки на ЕТ „РОССА - Росен Русев“, гр. Разград. Твърди, че Х. Г. и Ф. са дали общо съгласие създадените от тях съвместно обекти на авторското правографични дизайни и фотографии да бъдат използвани свободно от „Би-Юник“ ООД при условията на чл.35 от ЗАПСП. При тези условия е сключен дружествения договор за създаване на „Би-Юник“ ООД и е регистрирано и е осъществявало търговска дейност посоченото търговско дружество. На трето място и при условията на алтернативност моли съдът да приеме, че процесните графични дизайни и снимки са създадени от Х. Г. в изпълнение на поръчка възложена му от „Би-Юник“ ООД, при което дружеството е придобило авторското право върху тях, тъй като е постигната такава договорка и същото има изключително право да ги използва при условията на чл.42, ал.1 и ал.2 от ЗАПСП, като за създаването им на ищеца е заплатено възнаграждение в размер на 5 000.00/пет хиляди/ лева. На четвърто място и при условията на алтернативност счита исковите претенции, че са неоснователни и недоказани, тъй като са налице правоотношения между управителя на дружеството Х. Г. Г. и дружество „Би-Юник“ ООД, приравнени на трудови правоотношения, като ищеца е бил управител на дружеството, осигуряван е като такъв и в това си качество е участвал при създаването на графичните дизайни и снимки, за ползването на които претендира обезщетение за имуществени и неимуществени вреди. Ползването на създадените графични дизайни и снимки от Г. е станало при условията на чл.41 от ЗАПСП, като дружеството има право свободно да ползва дизайните и снимките в рамките на дейността си. Счита за безспорно между страните, че е предмет на дейност на дружеството е производство и търговия със сувенири. При условията на алтернативност възразява за изтекла погасителна давност по предявените икове по реда

на чл. 110 от ЗЗД, като всички претенции на ищеца за присъждане на обезщетения за периода преди 19.01.2016г. са погасени по давност.

Ответникът Ф. Ф. е подал писмен отговор на исковата молба, оспорва исковете като неоснователни по същите съображения.

Ответницата Е. Ф. също е депозирала отговор на исковата молба в срок. Счита, предявените искове за допустими, но неоснователни и недоказани по същите съображения.

Постъпил е писмен отговор от ответницата Н. П. Т. в срок за отговор на исковата молба. Счита предявените срещу нея искове за допустими, но по същество за неоснователни. Сочи, че по отношение на нея не са налице изискуемите се по ЗАПСП представки за реализиране на отговорност за вреди. Не е действала противоправно. Не е увреждала ищеца, като не му е причинила имуществени или неимуществени вреди. Поведението ѝ като управител и съдружник в „Би-Юник“ ООД не се намира в причинно следствена връзка с търпени от ищеца вреди, претендирани с исковата молба. Сочи, че е била съдружник и управител във фирма „Би-Юник“ ООД за периода от 04.01.2017 г. до 25.11.2019 г. През този период пред нея не е ставало въпрос за авторски права, а също така никой не е предявявал претенции за такива, включително и ищеца Х. Г. С Ф. и Е. Ф. и се познава от около 30 години, като са и семейни приятели. Х. Г. познава бегло и няма контакт с него. Знае, че е бил съдружник с Ф. Ф. от създаването на фирма „Би-Юник“ ООД. Твърденията на Г., че тя била наясно, че в „Би-Юник“ ООД се произвеждат произведения, представляващи обект на права по смисъла на ЗАПСП и не е предприела мерки по прекратяване на въпросната дейност, както и че е взела участие в производството на посочените магнитни сувенири не са истина. Не ѝ е известно Х. Г. да е предявявал каквито и да било претенции спрямо нея, както и спрямо „Би-Юник“ ООД. Твърдението на ищеца, че е „помагала на фирмата и на Ф.и да генерират приходи чрез изработване (в търговски количества) и разпространяване множество обекти на авторско право“ не отговарят на истината. Категорично заявява, че за посочения период не е участвала лично в производството на сувенири, а също така не е продавала такива на когото и да било. Няма контакти с клиенти и търговци. Задълженията ѝ според уговорките, постигнати с Ф. и Е. Ф. и не включвали такава дейност. С това се занимавали Е. и Ф. Ф. и. Нейното задължение било свързано с хигиената, почистване на вече произведени заготовки и помощ в опаковането на вече произведените сувенири. Категорично отрича твърденията на ищеца, че е генерирала приходи от разпространяването и продажбата на артикули произведени по репрографски начин. Заявява, че не е получавала дивиденди от фирмата за посочения по-горе период, през който е била съдружник в „Би-Юник“ ООД. При условията на алтернативност възразява за изтекла погасителна давност по предявените искове по реда на чл.110 от ЗЗД, като всички претенции на ищеца за присъждане на обезщетения за периода преди 19.01.2016г. са погасени по давност. Моли така направеното възражение да бъде допуснато за съвместно разглеждане в процеса.

Ответникът И. Ф. И., също счита предявените искове за допустими, но неоснователни. Заявява, че не са налице изискуемите се по ЗАПСП представки за реализиране на отговорност за вреди спрямо него. Не е имал противоправно поведение

спрямо ищеца по делото, не го е увреждал и не му е причинил имуществени или неимуществени вреди. Поведението му като съдружник в „Би-Юник“ ООД не се намира в причинно следствена връзка с търпени от ищеца вреди, претендирани с исковата молба. Ф. И. Ф. и Е. А. Ф. са негови родители. Х. Г. познава от компютърната зала на баща му, но няма пряк контакт с него. Помни, че били приятели във „Фейсбук“ с ищеца, за което е разпитван по вече приключило дело. Баща му и Х. Г. били съдружници от създаването на „Би-Юник“ ООД, като Г. бил управител на дружеството. Той, лично е бил съдружник в същото дружество за периода от 04.01.2017г. до 25.11.2019г. През този период не е имал участие в дейността му, тъй като бил студент в град София в Лесотехническият университет, катедра Ветеринарна медицина. Никой не е предявявал претенции за авторски права нито към него, нито към фирмата, включително и ищеца Х. Г.. Твърденията на ищеца, че е бил наясно, че във фирмата се произвеждат изделия, представляващи обект на права по смисъла на ЗАПСП и не е предприел мерки по прекратяване на въпросната дейност, както и, че е взел участие в производството на посочените магнитни сувенири не са истина. Оспорва твърдението на ищеца, че е помагал на Би-Юник ООД и на Ф.и да генерират приходи чрез изработване (в търговски количества) и разпространяване множество обекти на авторско право". Категорично заявява, че за посочения период той лично не е участвал в производството на сувенири, а също така не е продавал такива когато и на когото и да било. С производство и продажба на сувенири се занимавали родителите му. Категорично отрича твърденията на ищеца, съдържащи се в исковата му молба, че е генерирал приходи от разпространяването и продажбата на артикули произведени по репрографски начин. Заявява, че никога не е получавал дивиденди от „Би-Юник“ ООД. При условията на алтернативност възразява за изтекла погасителна давност по предявените искове по реда на чл.110 от ЗЗД, като всички претенции на ищеца за присъждане на обезщетения за периода преди 19.01.2016г. са погасени по давност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства във връзка с изложените от ищеца твърдения, намира за установено от фактическа страна следното:

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че ищецът Х. Г. и ответникът Ф. Ф. през 2010 г. учредили „Би-Юник“ ООД с предмет на дейност: Производство на стоки с цел продажба; организиране и провеждане на курсове за обучение; Консултантски и посреднически услуги; покупка на стоки и други вещи с цел продажбата им в първоначален, преработен или обработен вид; комисионна, спедиционна лизингова, информационна, рекламна дейности, предоставяне на ксероксни, факс или други услуги; строителна, селскостопанска и сервизна дейности, туризъм, хотелиерство и ресторантьорство след лиценз, превоз на пътници и товари в страната и чужбина; външнотърговска дейност - импорт-експорт, реекспорт, търговия на едро и дребно; Представителство на местни и чуждестранни физически лица и юридически лица в страната и чужбина, реклама, маркетинг, мениджмънт, сделки с интелектуална собственост; Посредничество при покупко-продажба и наеми на недвижими имоти, управление, експертизи, експертни оценки, аварийни констатации, сертификация и други дейности,

незабранени от нормативните актове; Организиране и функциониране на „Интернет зали“, интернет провайдерство, търговия с хадруерни и софтуерни продукти, програмиране и създаване на софтуерни продукти; всички други незабранени от закона сделки или услуги, като тези, за които се изисква разрешение на държавен орган, след получаването му.

Докато били съдружници, а ищецът Х. Г. и управител на дружеството, произвеждали и продавали магнитни сувенири. Ищецът Х. Г. изработвал дизайна на сувенирите, а Ф. Ф. се занимавал с производството и разпространението им. Със Свидетелство за регистрация на марка № 80010/ 04. 04. 2012 г. в Патентното ведомство на РБългария е регистрирана търговска марка на името на „Би-Юник“ ООД. На 04. 04. 2013 г. бил сключен Договор за отстъпване за ползване на продукт, обект на авторско право между „Би-Юник“ ООД и художникът Янко Колев Янков. „Би-Юник“ ООД е закупило правото да използва под формата на цифрови файлове 30 броя нарисувани от художника картини. Представено е от ответниците Свидетелство за регистрация на промишлен дизайн в Патентното ведомство на Република България № 7791/ 11. 04. 2013 г. за регистриране на 26 броя изображения на промишлен дизайн на магнитни сувенири с приложени към свидетелството изображения.

На 09. 10. 2013 г. ищецът Х. Г. и ответницата Е. Ф. сключили Договор за прехвърляне на дружествени дялове, с който ищецът прехвърлил чрез продажба срещу сумата 1 000 лева дружествените си дялове в „Би-Юник“ ООД и било прекратено участието му като съдружник в дружеството.

След напускането на „Би-Юник“ ООД, ищецът Х. Г. учредил „Стелиса Прототайп“ ЕООД с предмет на дейност: Специализирани дейности в областта на дизайна; производство на стоки с цел продажба; покупка на стоки и други вещи с цел продажбата им в първоначален, преработен или обработен вид; външно и вътрешнотърговска дейност - импорт-експорт, реекспорт, търговия на едро и дребно; представителство на местни и чуждестранни физически лица и юридически лица в страната и чужбина, реклама, маркетинг, мениджмънт, сделки с интелектуална собственост; комисионна, спедиционна, лизингова, информационна или други услуги; рекламна дейност; дейности в областта на фотографията; консултантски и посреднически услуги; организиране и провеждане на курсове за обучение; извършване на всякаква друга основна, помощна и странична /съответно лицензирана/ незабранена от закона търговска дейност по смисъла на чл.1 от Търговския закон. Ищецът твърди, че около средата на 2014 г. създал поредица от колажи, които използвал за изработване на магнитни сувенири във формата на правоъгълник, елипса и прилеп. Първоначално изработвал магнитите на магнитно фолио, а впоследствие на мукава. През м. април 2015 г. основата от мукава била заменена с такава от бирен картон. След около една година, ищецът установил, че ответниците Ф. Ф. и Е. Ф. започнали да произвеждат и разпространяват в търговската мрежа копия от неговите произведения-магнитни сувенири с отпечатани колажи с основа от бирен картон. На гърба на магнитните сувенири вместо да посочат ищеца като техен автор, бил вмъкнат текст „Time to pay back“, което са превежда като „Време за разплата“. В края на 2016 г. и началото на 2017 г. ответниците И. И. и Н. Т. станали съдружници в „Би-Юник“ ООД.

Ищецът е представил и е приет по делото 1 бр. цифров носител /CD/ с папки „dokazatelstva_2016“, в която са записани 17 бр. снимкови файла, изобразяващи оригиналите на създадените от него произведения и направените от ответниците Ф.и копия на същите, които ищецът закупил през 2016 г. и папка „ dokazatelstva_2020“ със записани 65 бр. снимкови файла с копия на авторските произведения на ищеца, които закупил през 2020 г. от търговски обекти и приложени касови бележки. Приложени са и отпечатани на хартиен носител.

Ищецът е представил и е поискал да се приемат като доказателства 14 378 бр. заготовки за магнитни сувенири с приложен към тях опис с твърдение, че са били изработени и заплатени от него през 2015 г. , но не успял да ги продаде в търговската мрежа, тъй като ответниците по делото продавали копия на произведенията от него изделия. Приложени са на хартиен носител снимки на изделията. На осн. чл. 204 от ГПК е назначен и извършен оглед на изделията с помощта на вещо лице. Същото е дало и е прието заключение, че съдържащите се в осем кашона заготовки на магнитни сувенири отговарят по брой, вид и качество на описаните в приложения опис.

Ищецът е представил и 2 листа, формат А4, съдържащи сканирани изображения на 8 бр. магнитни сувенири, копия на негови произведения, закупени от него на 08. 07. 2022 г. от магазини в гр. Ловеч и лист, съдържащ сканирани изображения на касови бележки за извършените от него разходи в размер на 144, 58 лв. за закупуването на сувенирите.

По делото е разпитан като свидетел К. П.. Същият дава показания, че познава ищеца и ответника Ф. Ф. и бил чувал от тях за съвместната им фирма „Би – Юник“ ООД за производство на магнити. Навсякъде, където бил пътувал виждал магнитни сувенири, основно изработени от бирен картон, най-често във формата на картата на България, правоъгълни, елипсовидни ив други форми. Дизайна на магнитите бил на ищеца Х. Г.. През м. юни 2014 г. заедно с ищеца пътували в страната – Ловеч, Троян, Трън, Велинград, Перперикон, Чудните мостове, пещерата Бачо Киро, Ягодинската пещера, Дяволското гърло и други места. Заснемали обекти. Х. Г. направил снимки на над 3000 обекта с фотоапарат „ГоПро“, представляващ специализиран фотоапарат за заснемане с дроне, който можел да се използва и ръчно. На свидетеля са предявени писмени доказателства, съдържащи изображения на магнити, извадка от съдържанието на файл „Velikden.cdr“ /стр. 150-156/ и същият заявява, че това са магнитите, които е виждал на пазара с изображения, направени от ищеца, освен с тези на морето.

Въз основа на тази фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Предявените иске са с правно основание чл. 95 от ЗАПСП.

Съдебната практика приема, че чл. 95 от ЗАПСП урежда иск за обезщетение, чрез който носителят на защитено от ЗАПСП авторско или сродно право може да се защити срещу нарушение на правата му, ако от нарушението са произлезли вреди. Основателността на иска предполага нарушение на закриляни от специалния ЗАПСП права, каквото е налице във всички случаи, при които обектът на авторски и сродни права се използва без съгласие на правопритежателя и без законът да допуска използването независимо от волята на

последния. Предмет на иска по [чл. 95, ал. 1 ЗАПСП](#) е обезщетението, което нарушителят следва да заплати на носителя на правото, за да репарира негативните последици от нарушението.

В случая, ищецът претендира заплащане на обезщетение от ответниците за извършено от тях нарушение чрез използване от тях на обекти на авторско право, чиито автор е ищеца, без негово съгласие. След многократно уточняване на основанията на предявения иск, ищецът твърди, че ответниците са използвали поредица /общо 148 на брой/ от изображения на негови произведения чрез неагламентиран достъп до негов `ftp` сървър, съхранени във файл с име „Velikdenl.cdr“. Тези изображения /снимки/ ищецът направил на 06. 06. 2015 г. – след прекратяване на участието му като съдружник в „Би-Юник“ ООД, със собствения си фотоапарат GoPro.

Видно от представения от ответника CD, съдържащият се на него файл със снимков материал, озаглавен „Velikdenl.cdr“ е създаден на 19. 04. 2014 г.

Според [чл. 3, ал. 1 ЗАПСП](#), всяко произведение на художествената литература, науката и изобразителното изкуство, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквото и да е обективна форма, е подлежащ на закрила по [този закон](#) обект на авторско право. Такъв обект са и фотографиите. Съобразно [чл. 5 от ЗАПСП](#), автор е физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведението. Съгласно [чл. 6, ал. 1 от ЗАПСП](#), до доказване на противното за автор се смята лицето, чието име или друг идентифициращ знак са посочени по обичайния за това начин върху оригинала на произведението, копия или екземпляри от него и/или техните опаковки. Ищецът не е ангажирал надлежни доказателства в срока по чл. 143 от ГПК, изискващи специални знания в областта на графичния дизайн, както му е указано с първоначалния доклад по делото, установяващи авторството на процесните изображения, нито в кой период от време са създадени. Ответниците не оспорват авторството му, но оспорват периода, в който са създадени. Не са посочени доказателства във връзка с твърдението му, че снимките, съдържащи се във файла „Velikdenl.cdr“ са направени със собствения му фотоапарат на 06. 06. 2015 г., т. е. след напускане на „Би-Юник“ ООД.

Безспорно е между страните, че ищецът Х. Г. и ответникът Ф. Ф. през 2010 г. учредили „Би-Юник“ ООД и че дейността на дружеството била свързана с производство и продажба на магнитни сувенири. Ищецът бил съдружник в дружеството до 09. 10. 2013 г., когато продал дружествените си дялове на ответницата Е. Ф.. Ответниците „Би-Юник“ ООД и Ф. Ф. са изложили твърдения, че всички дизайни за сувенири, с които работи търговеца и за чието авторство претендира ищеца, са създадени по време на съдружието на ищеца в „Би-Юник“ ООД и по повод дейността на дружеството. Не са налице каквито и да било доказателства по делото, че някой от ответниците е използвал нерегламентиран достъп до сървър на ищеца, където да са съхранявани процесните изображения. След като по делото няма други данни, следва да се приеме, че дизайна на магнитните сувенири е изработен от ищеца по време, когато е бил съдружник и управител на „Би-Юник“ ООД. Според разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от ЗАПСП, авторското право върху произведение, създадено в

рамките на трудово или служебно правоотношение, принадлежи на автора, освен ако в този закон не е предвидено друго. Страните се спорят, че ищецът е бил управител на „Би-Юник“ ООД, поради което създаденото правоотношение между него и дружеството има мандатен характер /договор за поръчка/ и следва да се счита за служебно правоотношение по смисъла на чл. 41, ал. 1 от ЗАПСП. Според чл. 41, ал. 2 от с. з., работодателят или органът по назначаването има изключително право без разрешение на автора и без заплащане на възнаграждение, доколкото в трудовия договор или в акта за назначаване не е уговорено друго, да използва така създаденото произведение за свои цели. С тази разпоредба на закона се дава право на работодателя да придобие правото на изключително използване на произведението. Тъй като липсват доказателства за други уговорки, изработените от ищеца дизайни на сувенири по повод участието му като съдружник в дружеството могат да се ползват от последното без разрешение на ищеца и без възнаграждение.

По делото не са ангажирани доказателства ответниците физически лица да са произвеждали и използвали без негово съгласие процесните магнитни сувенири.

По изложените съображения, съдът приема, че предявените от ищеца искове са неоснователни и недоказани, поради което следва да бъдат отхвърлени.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Х. Г. Г., ЕГН ***** от гр. Разград, ул. „Жеравна“ № 63А искове с правно основание чл. 95 от ЗАПСП против „Би-Юник“ ООД, ЕИК 201318972 гр. Разград, ж. к. „Лудогорие“ № 1, вх. А, ет. 5, ап. 15 и физическите лица Ф. И. Ф., ЕГН *****, И. Ф. И., ЕГН *****, Е. А. Ф., ЕГН *****, всички с адрес гр. Разград, ж. к. „Лудогорие“ № 1, вх. А, ет. 5, ап. 15 и Н. П. Т., ЕГН ***** от гр. Разград, ж.к. „Орел“, бл. 20, вх. Г, ет. 6, ап. 20 за солидарно заплащане на обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди от неправомерно използване без съгласието на техния автор и без отчисляване на възнаграждение по чл. 19 ЗАПСП на общо 150 бр. произведения, от които 129 бр. дизайни /колажи/, 2 бр. дизайни /графично оформени художествено-стилизирани изображения и 19 бр. фотографии, както следва:

Имуществени вреди в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляващи разходи по събиране на доказателства /разходи за гориво, разходи за вход и платен престой при съответните търговски обекти, разходи за закупуване на копираните произведения/ за периода от 23.09.2016 г. до 15.01.2021 г. ; Имуществени вреди в размер на 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева, произхождащи от факта, че ответниците са използвали посочените произведения, без да му отчисляват възнаграждение /съгласно чл. 19 от ЗАПСП/, за периода от 23.09.2016 г. до 15.01.2021 г.; Имуществени вреди в размер на 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева, представляващи пропуснати ползи следствие на това, че ответниците са възпроизвеждали и продавали в търговски количества копия на неговите произведения, при което са генерирали парични потоци, които не са им се следвали, за

периода от 23.09.2016 г. до 15.01.2021 г.; Неимуществени вреди в размер на 300 /триста/ лева, изразяващи се в душевни болки и страдания породени от факта, че през 2018 г. и 2019 г. се наложило последователно да замрази дейността на двете създадени и управлявани от него дружества /Стелиса Прототайп ЕООД и МАГНИТНО ЕООД/ поради недостиг на парични потоци, с които да да подsigури тяхното функциониране напред във времето, за периода от 01.01.2020 г. до 15.01.2021 г. ; Неимуществени вреди в размер на 300 /триста/ лева, изразяващи се в душевни болки и страдания, следствие нарушаване правата му по чл. 15, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗАПСП от страна на ответниците; Неимуществени вреди в размер на 50 /петдесет/ лева, изразяващи се в душевни болки и страдания вследствие на това, че заради ответниците бил принуден за пореден път да сезира съда, чудейки се как да обезпечи непредвидените разходи, които неминуемо съпровождат това действие, за периода от 15.01.2021 г. до влизане в сила на окончателно решение по настоящия граждански спор, като неоснователни и недоказани.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Варненския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____